

ette har fra Nytaar begyndt Udgivelsen af et Maanedsskrift: La jeune fille. Dronningen selv skriver de Artikler, der angaa Husvæsen samt Theater- og Musik-Kritik. Hendes Datter Prinsesse Clementine anmelder Kunst og Litteratur. Dronningen af Rumænien leverer et Digt til hvert Nummer, Kronprinsesse Stephanie af Østerrig leverer Illustrationer, og endelig er Ærkehertuginde Marie Valeria Medarbejder.

En kvindelig Fredsforening, der skal omfatte Medlemmer af alle Nationer, er ved at blive dannet i Frankrig, hvorfra et Opraab er udgaaet til Kvinder i hele Verden.

Svejts. Ved Universitetet i Zürich er der i Aar indskrevet 70 kvindelige Studenter. Af disse studere 46 Lægevidenskaben, (de fleste ere russiske Damer), 13 Retsvidenskaben, og 21 henhøre under det filosofiske Fakultet.

Damer som Fremmedførere anvendes nu i London. Tanken er udgaaet fra en fornem Dame, Miss Edith Davis, der har oprettet en Forening, som benævnes: The Lady guide association. (Selskabet for kvindelige Førere).

Vel betalt Kvindearbejde. En irsk Dame, Miss Davenport, der er bleven Kongen af Spaniens Opdragerinde, faar en aarlig Gage af 17,500 Francs, og hendes Pension, naar Kongens Opdragelse er fuldendt, er ansat til 12,500 Fr.

Om Fagforeninger for Kvinder. En engelsk Dame, Frk. Orme, holdt for nylig et Foredrag om Fagforeninger for Kvinder. Hun gav en Oversigt over de Kvinde-Fagforeninger, som havde haft Held med sig, og søgte at udfinde Grunden. „Over hele England forestiller man sig et Mønsterhjem som et, hvor Manden erhverver og Konen passer Huset. Hvis det virkelig er en Kjendsgjerning, at gifte Kvinder i Reglen ikke bryde sig om Foreninger, maa vi indrette os efter det og huske, at naar vi opfordre unge Kvinder til at gaa med i en Fagforening, er det ikke det samme som at opfordre unge Mænd dertil. Kvinden anser ikke altid sin Beskæftigelse for varig. Den Tid vil maaske komme, da hun opgiver sin Fagvirksomhed for andre Pligter. Derfor er det uforstandigt at indrette Kvinders Fagforeninger paa samme Maade som Mænds. Vi maa indse Forskjellen og tilpasse Kvindeforeningerne efter Kvindernes Behov. At man har undladt dette, har været Skyld i, at flere Foreninger ere mislykkede. Den anden Grund er, at et stort Antal enlige Kvinder, som arbejde i deres Hjem, sætte Arbejdslønnen ned. De komme aldrig i Berøring med deres Arbejdskammerater, undtagen naar de hente deres usle Betaling. De ere de sidste, man kan vente at formaa til at træde ind i en Fagforening. Vi maa begynde paa Værkstederne, hvor Hundreder af Kvinder arbejde Side om Side, nøje bekendte med hverandres Fortjeneste og Fornødenheder. Hvis vi opgjøre Antallet af erhvervende Kvinder, maa vi udelade dem, som arbejde i deres Hjem. Dette er ikke nogen lovende Udsigt for Fagforeninger, men den bedste Maade at over-